

Is het een goed instrument om als lokaal bestuur in te zetten op publieke zorg en zorg verder uit te bouwen?

Ja, natuurlijk! Het is meer dan ooit tijd om als lokaal bestuur werk te maken van een eigen zorgaanbod. Hier zijn verschillende redenen voor:

De **demografische cijfers** tonen aan dat de bevolking groeit en haar samenstelling verandert. Nieuwe wijken trekken jonge gezinnen aan (vergroening), de huidige bevolking wordt steeds ouder (vergrijzing), het aantal mensen op zeer hoge leeftijd (80+) blijft stijgen (dubbele vergrijzing), lagere geboortecijfers en gezinsverdunding, ...

Ook **maatschappelijke tendensen**, zoals groeiende kinderarmoede, sociale uitsluiting, eenzaamheid, het groeiend aantal mensen dat kampt met geestelijke gezondheidsproblemen, toegenomen mobiliteit waardoor de fysieke afstanden tussen familieleden groter worden, enz. creëren een blijvende (en groeiende) nood aan zorg én handen in de zorg. Het lokaal bestuur heeft hierin een grote verantwoordelijkheid tegenover haar burgers, én tegenover de maatschappij. Het lokaal bestuur kan dus niet anders dan actie ondernemen, een eigen zorgaanbod uitbouwen of haar bestaande zorgaanbod versterken.

De **vermaatschappelijking van de zorg** zorgt ervoor dat meer mensen in hun eigen woonomgeving zorg- en dienstverlening verwachten. Het lokaal bestuur is goed geplaatst om deze noden te signaleren en er op in te spelen, iets wat ook bevestigd wordt in het decreet lokaal sociaal beleid van 9 februari 2018, dat voorziet dat het lokaal bestuur maatregelen neemt die de vermaatschappelijking van de zorg stimuleren ([art. 13 e.v. van het decreet van 09/02/2018 betreffende het lokaal sociaal beleid](#)).

Let wel, geen enkele gemeente is dezelfde. In elke gemeente zullen bepaalde tendensen dan ook meer of minder spelen. In de ene gemeente is er bijvoorbeeld minder kansarmoede, maar meer vergrijzing, terwijl in de andere gemeente het net omgekeerd is. Deze lokale context beïnvloedt uiteraard de prioriteiten die elk lokaal bestuur stelt. Een lokaal bestuur kan zicht krijgen op wat speelt in de gemeente door de persoonlijke verhalen en hulpvragen van zijn burgers. Deze persoonlijke situaties brengen noden aan de oppervlakte en maken ze concreet. Door de lokale inbedding kan het lokaal bestuur als aanbieder van zorg beter inspelen op zulke lokale noden dan een zorgaanbieder die op een hoger regionaal niveau gericht is.